

Volám sa Martin Pagáč a som študentom 4. ročníka obchodnej akadémie. Som telesne postihnutý-vozičkár. Vždy som si myslel, že kvôli môjmu postihnutiu sa mi nepodarí nájsť si prácu a budem do smrti odkázaný na invalidný dôchodok. Situácia sa zmenila, keď som stretol niekoľkokrát môjho kamaráta Michala Gondu v hypermarkete Tesco Stores – Lamač pracovať ako pokladníka. Uvažoval som, keď on môže, tak prečo nie ja???

Neodolal som takejto lákavej ponuke a v jeden pekný sobotný deň som s malou dušičkou oslovil pracovníčku v Tescu. Bola veľmi milá a ochotná. Vybavil som si potrebné dokumenty, absolvoval školiace hodiny za pokladňou a 2.12 som mal prvú smenu. Avšak kvôli školským povinnostiam pracujem iba počas víkendu. Od okamihu keď sa na mojom účte objavila prvá výplata si vážim peniaze viac. Uvedomil som si, že peniaze sa

veľmi ľahko mívajú, ale oveľa ťažšie sa zarábajú.... Ani si neviete predstaviť akú radosť som mal zo zarobených peňazí.

Práca v Tescu mi pomáha- zmením steny svojej izby za prostredie hypermarketu, zarobím si vlastné peniaze, strácam pocit, že som odkázaný na pomoc druhých, osamostatňujem sa, učím sa správať zodpovedne. Nebudem Vám klamať, je to náročná práca. Nemyslím, že je fyzicky náročná, ide hlavne o psychiku. Treba sa stať odolným, nepripúšťať si zlyhanie, treba si veriť. Lebo kto si verí a neukáže strach je VÍTAZOM. A krôčik od víťazstva má ten, kto sa odhodlá pracovať a tým vezme osud do vlastných rúk.